

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 23 Pr-4093/18-106

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužiteljice Marije Brajković iz Zagreba, Milatova 17/III, OIB: 53605888101, koju zastupa punomoćnik Marko Križanac, odvjetnik iz Zagreba, protiv ADAPTING d.o.o. iz Zagreba, Franje Dursta 28, OIB: 39854369772, kojeg zastupa punomoćnik Veljko Miljević, odvjetnik iz Zagreba, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 23. rujna 2020., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Lucije Car-Pavlic i zamjenika punomoćnika tuženika Lucije Rakić Čule, odvjetničke vježbenice, 5. studenoga 2020.

presudio je

I./ Nalaže se tuženiku ADAPTING d.o.o. iz Zagreba, Franje Dursta 28, OIB: 39854369772, da tužiteljici Mariji Brajković iz Zagreba, Milatova 17/III, OIB: 53605888101, isplati iznos od 290.250,00 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 8. veljače 2018. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, kao i parnični trošak u iznosu od 102.287,50 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 5. studenoga 2020. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva tužiteljice Marije Brajković iz Zagreba, Milatova 17/III u dijelu kojim zahtijeva da joj tuženik ADAPTING d.o.o. iz Zagreba, Franje Dursta 28, isplati iznos od 3.937,50 kn sa zateznim kamatama tekućim od 20. lipnja 2013. do isplate, kao i zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos od 290.250,00 kn za razdoblje od 20. lipnja 2013. do 7. veljače 2018.

III./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 21. svibnja 2012. pok. Michael Brajković kao radnik tuženika, za vrijeme radnog vremena, doživio nezgodu na radu, na način da je prilikom obavljanja radova na stambenoj zgradi u Zagrebu, Draškovićeve 12, pao sa visine od cca 10 m i zadobio teške tjelesne ozljede. Usprkos provedenom liječenju zaostale su trajne posljedice te tuženik odgovara za nastalu štetu po načelu objektivne odgovornosti. Tužiteljica (i pravna slijednica pok. Michaela Brajkovića) preciziranim tužbenim zahtjevom u podnesku od 17.06.2020. potražuje naknadu neimovinske štete (po kvalifikatornim kriterijima) i imovinske štete i to:

- za fizičke boli 32.000,00 kuna,
- za pretrpljeni strah 30.000,00 kuna,
- za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti 500.000,00 kuna,

- za duševne boli zbog naruženja 8.000,00 kuna,
- za tuđu pomoć i njegu 18.375,00 kuna,

odnosno ukupno 588.375,00 kuna, a što umanjeno za 50% suodgovornosti pok. prednika tužiteljice, ukupno iznosi 294.187,50 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 20.06.2013. do isplate, kao i parnični trošak sa zateznom kamatom tekućom od presuđenja do isplate.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava odgovornost te ističe da je šteta nastala isključivo radom tužitelja, a koju tuženik nije mogao predvidjeti. U pogledu štetnog događaja Državni inspektorat RH sastavio je Zapisnik o inspekcijskom nadzoru u kojem nisu utvrđeni propusti na strani tuženika u primjeni odredaba Zakona o zaštiti na radu. U trenutku nastanka štetnog događaja tužitelj je nosio alat te nije dobio nikakav nalog za penjanje, jer skela još nije bila postavljena, ograda na balkonu je visine 98 cm, pa je očito da je na strani tužitelja došlo do samovoljnog kretanja u nedozvoljenom području, a odakle je potom pao te se ozlijedio, pa tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz nadoknadu parničnog troška.

Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Prijavu o ozljedi na radu od 28.5.2012. (list 5-8 spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme (list 9 spisa), medicinsku dokumentaciju za tužitelja (list 10-36, 64-69, 144-177 spisa), Zapisnik o inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata od 24.7.2012. (list 44-50 spisa), saslušao je svjedoka Maria Sertića (list 71-72 spisa), svjedoka Mladena Miškovića (list 73 spisa), svjedoka Tomislava Drvodelića (list 74-75 spisa) i zakonskog zastupnika tuženika - direktora Tomislava Škrtića (list 75 spisa), izvršio uvid u liječničku potvrdu za tužitelja (list 78 spisa), proveo je vještačenje po vještaku zaštite na radu Zlatku Videcu (list 116-134 spisa), saslušao je svjedokinju Mariju Brajković (list 141 spisa), tužitelja (list 141-142 spisa), izvršio je uvid u rješenje HZMO-a od 19.01.2016. (list 178-179 spisa), saslušao je svjedoka Ivana Dobrića (list 191-192 spisa), svjedoka Slavka Davilu (list 192-193 spisa), vještaka Zlatka Videca (list 196-198 spisa) i proveo je suočenje svjedoka Maria Sertića i Mladena Miškovića (list 203-204 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještacima: dr. Jakši Filipović-Čugura, dr. Tomislavu Breitenfeldu i dr. Davoru Zduniću (list 384-387 spisa), izvršen je uvid u Rješenje HZMO-a od 19.1.2016. (list 399-402 spisa), sudsku praksu (list 403-412, 448-450, 462-502 spisa), ponudu za usluge (list 413-419 spisa), cjenik pomoći i njege u kući (list 420 spisa), Očitovanje vještaka dr. Jakše Filipović-Čugura, dr. Tomislava Breitenfelda i dr. Davora Zdunića (list 433 spisa), pravno shvaćanje (list 437-438 i 445-447 spisa), te su usmeno saslušani vještaci dr. Jakša Filipović-Čugura, dr. Tomislav Breitenfeld i dr. Davor Zdunić (list 509-510 spisa).

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 23/08, 57/11, 25/13 i 70/19 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

Predmet ovog postupka je zahtjev tužiteljice (majke i pravne slijednice pok. Michaela Brajkovića) za naknadu štete iz štetnog događaja od 21. svibnja 2012.

U ovom predmetu je donesena međupresuda (dana 31. siječnja 2017.) kojom je pravomoćno utvrđeno da je tuženik djelomično odgovoran za naknadu štete nastale tužitelju 21. svibnja 2012. u omjeru od 50%.

Slijedom navedenog, pok. Michael Brajković je ozlijeđen na radu kod tuženika u štetnom događaju dana 21. svibnja 2012., te je pravomoćno utvrđeno da je tuženik odgovoran za nastalu štetu u omjeru od 50%, a u nastavku postupka je potrebno utvrditi osnovu i visinu štete.

Radi utvrđivanja osnove i visine štete, sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju pok. Michaela Brajkovića, te je provedeno medicinsko vještačenje.

Vještaci dr. Jakša Filipović-Čugura, dr. Tomislav Breitenfeld i dr. Davor Zdunić (list 384-387 spisa) su u svom nalazu i mišljenju naveli da je pok. Michael Brajković u predmetnom štetnom događaju zadobio

- politraumu
- prijelom IX grudnog kralješka,
- prijelom trnastih nastavaka V-VII grudnog kralješka,
- prijelom III-X rebra obostrano,
- prijelom obje lopatične kosti,
- prijelom gornjeg dijela desne nadlaktične kosti,
- prijelom korakoidnog nastavka desne lopatične kosti,
- slobodna krv i zrak u desnom prsištu,
- natučenje oba pluća.

te su se navedene ozljede koje je zadobio u predmetnom štetnom događaju mogle dogoditi u dinamici ozljeđivanja, što predstavlja uzročno posljedičnu vezu sa štetnim događajem. Kod tužitelja je učinjena dijagnostička obrada i provedena adekvatna terapija. Po završenom liječenju su zaostale trajne posljedice u vidu stanja po prijelomu grudnog kralješka i trnastih nastavaka više kralješaka grudnog dijela kralježnice, obostranim serijskim prijelomima rebara od 3 do 10, prijelomu obje lopatice i desne nadlaktične kosti, također stanje desnog ramena je u indikaciji za ugradnju endoproteze istog. S neurološkog stanovišta zaostale su trajne posljedice oštećenja aksilarnog živca. S psihijatrijskog stanovišta se radi o blagom kongnitivnom deficitu i razvoju povratnog depresivnog poremećaja, a epizode su bile od blagih do teških, ali uvijek bez psihotičnih smetnji. U medicinskoj dokumentaciji se ne nalazi podatak da je tužitelj imao alkohola ili nekog drugog opijata u tijelu u trenutku ozljeđivanja. Po provedenom liječenju su zaostale trajne posljedice od strane kirurga 50 %, neurologa 5 % i psihijatra 20 %, ukupno objedinjeno 70 %. Tužitelj je pretrpio bol jakog intenziteta u trajanju od 12 dana, srednjeg intenziteta 25 dana i manjeg intenziteta 120 dana. U štetnom događaju tužitelj je doživio primarni strah jačeg intenziteta i kratkotrajan. U daljnjem tijeku liječenja postojao je tzv. sekundarni strah, koji nastaje uslijed tjelesnih ozljeda, strah jačeg intenziteta bio je u trajanju od 12 dana ukupno, srednjeg intenziteta u trajanju od 25 dana te oscilirajućeg blagog do umjerenog intenziteta još 120 dana; dok se potom nastavlja stanje tzv. kasnog straha u vidu bojaznosti i zabrinutosti oscilirajućeg blagog do srednjeg i trajnog karaktera, cijenjen u psihijatrijskog ocjeni spomenutog omjera SŽA. Tuđa pomoć bila je potrebna 5 sati dnevno kroz 45 dana, 4 sata dnevno kroz 50 dana, te 2 sata dnevno kroz 50 dana. Naružje postoji u lakom stupnju - postoperativni ožiljci.

Na nalaz i mišljenje vještaka, tužitelj nije imao primjedbi, dok je istom prigovorio tuženik, navodeći da su vještaci naveli da "u medicinskoj dokumentaciji se ne nalazi podatak da je tužitelj imao alkohola ili nekog drugog opijata u tijelu u trenutku ozljeđivanja" te tuženik ističe da je nejasno temeljem koje medicinske dokumentacije su vještaci to utvrdili, te nije jasno kojom dokumentacijom su vještaci raspolagali pa predlaže da se vještaci o tome dopunski očituju.

Na prigovore tuženika iz podneska od 17.03.2020. i 30.03.2020. vještaci dr. Jakša Filipović-Čugura, dr. Tomislav Breitenfeld i dr. Davor Zdunić su izradili dopunski nalaz i mišljenje te su u odnosu na navode iz podneska tuženika od 17.03.2020. i 30.03.2020. naveli da u cjelokupnoj dokumentaciji nigdje se ne navodi opito stanje, nigdje nema naznaka da postoji indikacija za laboratorijsku pretragu u tom smjeru, te na kraju nigdje nije naznačeno da je učinjen laboratorij u vidu vađenja etanola ili neke druge laboratorijske pretrage koja bi odgovorila na podnesak tuženika od 17.03.2020. Zaključno nije bilo indikacija za pretragu koja bi dokazivala alkohol ili neku drugu supstancu.

Nakon toga, tuženik je prigovorio dopunskom nalazu i mišljenju vještaka te navodi da je nejasno kojom dokumentacijom su vještaci raspolagali prilikom izrade nalaza i mišljenja odnosno jesu li osim dokumentacije priležeće spisu na raspolaganju imali i drugu relevantnu dokumentaciju o prijemu i liječenju pok. Michaela Brajkovića kojom raspolaže KBC Zagreb.

Stoga su vještaci pozvani na ročište radi usmenog očitovanja na prigovore tuženika. Vještaci dr. Jakša Filipović-Čugura, dr. Tomislav Breitenfeld i dr. Davor Zdunić su izjavili da u predmetnom spisu prileži medicinska dokumentacija koja je bila osnova za izradu mišljenja i nalaza vještaka, te je pri izradi vještva korištena dokumentacija iz predmetnog spisa. Nadalje navode da vještaci nisu tražili nikakvu dodatnu dokumentaciju koja se ne nalazi u spisu, jer vještaci za to niti nisu ovlašteni, a zdravstveni karton se nalazi kod liječnika opće prakse. Nadalje navode da su vještačili na temelju dokumentacije u spisu, te vještaci ne mogu znati da li i koja dokumentacija još eventualno postoji.

Nalaz i mišljenje liječnika vještaka kao i dopunsko pismeno i usmeno očitovanje vještaka kojim detaljno odgovaraju na pitanja i otklanjaju prigovore tuženika, dajući za to jasne i valjane razloge, te decidirano navodeći koje činjenice nalazi utvrđenima temeljem takvoga nalaza i mišljenja, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju tegoba prednika tužiteljice, budući da je isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona prednika tužiteljice, a nakon usmenog saslušanja vještaka, niti stranke nisu imale daljnjih pitanja ni prigovora na isti.

Nakon usmenog saslušanja medicinskih vještaka, tuženik je predložio da sud službenim putem zatraži od KBC Zagreb, Klinika za kirurgiju, preostalu medicinsku dokumentaciju o liječenju pok. prednika tužitelja, jer je bez takve dokumentacije vještačenje nepotpuno, a sve u vezi prigovora da je tužitelj u vrijeme štetnog događaja bio pod utjecajem alkohola ili drugih opojnih sredstava.

Kako tuženik do zaključenja prethodnog postupka nije isticao prigovor da je pok. Michael Brajković u vrijeme štetnog događaja bio pod utjecajem alkohola ili drugih opojnih sredstava (već to prvi put ističe u podnesku od 05.12.2019.), a niti je do zaključenja prethodnog postupka predlagao dokaze na tu okolnost, odnosno do zaključenja prethodnog postupka nije predložio da sud službenim putem zatraži od KBC Zagreb, Klinika za kirurgiju, preostalu medicinsku dokumentaciju o liječenju pok. prednika tužiteljice, a niti je tvrdio da taj prigovor i dokaze nije mogao iznijeti do zaključenja prethodnog postupka bez svoje krivnje, to je sud odbio navedeni dokazni prijedlog sukladno čl. 299. ZPP-a.

Sijedom navedenog, ovaj su je utvrdio da je prednik tužiteljice u predmetnom štetnom događaju zadobio politrauma, prijelom IX grudnog kralješka, prijelom trnastih nastavaka V-VII grudnog kralješka, prijelom III-X rebra obostrano, prijelom obje lopatične kosti, prijelom gornjeg dijela desne nadlaktične kosti, prijelom korakoidnog nastavka desne lopatične kosti, slobodna krv i zrak u desnom prsištu i natučenje oba pluća, da postoji uzročno posljedična veza između štetnog događaja i navedenih ozljeda, da je zbog zadobivenih ozljeda u predmetnom štetnom događaju trpio bolove i strah određeno vrijeme i određenog intenziteta, ima trajno smanjenje životne aktivnosti 70%, zaostali su mu postoperativni ožiljci koji predstavljaju naruženje lakog stupnja, te mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega u određenom opsegu.

Prema čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Obzirom da je utvrđeno da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100. st. 1. ZOO da se tužitelju odmjeri pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu.

S obzirom na ovakvo utvrđeno činjenično stanje, cijeneći intenzitet i duljinu pretrpljenih fizičkih bolova i straha, vrstu i lokalitet ozljeda te popratne tegobe kojima je prednik tužiteljice bio

izložen, stupanj smanjenja životne aktivnosti (70%), te životnu dob prednika tužitelja (rođen 1971. godine), ovaj sud smatra da bi pravična novčana naknada s osnove povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pok. Michaelu Brajkoviću sukladno čl. 1100. st. 1. ZOO iznosila 570.000,00 kn, i to po kriteriju fizičkih boli 32.000,00 kn, po kriteriju straha 30.000,00 kn, po kriteriju duševnih boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti 500.000,00 kn i po kriteriju duševnih boli zbog naruženosti 8.000,00 kn, a kako je utvrđeno da je prednik tužiteljice doprinio nastanku štete sa 50%, to je tužiteljici po ovoj osnovi (povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje) valjalo dosuditi ukupni iznos od 285.000,00 kn.

Kako je na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno da je predniku tužiteljica bila potrebna tuđa pomoć i njega 5 sati dnevno kroz 45 dana, 4 sata dnevno kroz 50 dana, te 2 sata dnevno kroz 50 dana odnosno u ukupnom trajanju od 525 sati, te iz iskaza pok. Michaela Brajkovića proizlazi da mu je istu pružala majka besplatno, a po ocjeni ovog suda primjerena je cijena sata tuđe pomoći i njege od 20,00 kn (sukladno čl. 223. ZPP-a) budući je primjerena cijenama na tržištu, to bi primjerena novčana naknada tužiteljici sa ovog osnova iznosila 10.500,00 kn temeljem čl. 1095. st. 2. ZOO, a kako je utvrđeno da je prednik tužiteljice doprinio nastanku štete sa 50%, to je tužiteljici po ovoj osnovi valjalo dosuditi ukupni iznos od 5.250,00 kn, dok je odbijen preostali dio zahtjeva po ovoj osnovi u iznosu od 3.937,50 kn.

Dakle, tužiteljici je valjalo dosuditi naknadu štete u ukupnom iznosu od 290.250,00 kn, a odbijen je preostali dio zahtjeva u iznosu od 3.937,50 kn.

Tužiteljica je podneskom od 17. lipnja 2020. preinačila tužbu na način da je povećala visinu tužbenog zahtjeva sukladno Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda RH od 05.03.2020. (pravna shvaćanja Građanskog odjela Vrhovnog suda RH broj: Su-IV-47/2020-5), a čemu se je tuženik protivio.

Prema čl. 190. st. 1. ZPP-a tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu. Prema st. 2. istog članka, iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka.

Kako je tužitelj preinačio tužbu nakon što je Vrhovni sud RH na sjednici 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. donio nove Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete koji se primjenjuju na sve parnične postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja (ubuduće), tj. od dana prihvatanja na sjednici Građanskog odjela VSRH (15. lipnja 2020.), to ovaj sud smatra da je tužitelj mogao preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, jer bez svoje krivnje istu nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Stoga je navedena preinaka tužbe dopuštena.

Prema čl. 29. st. 1. ZOO, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Čl. 1103. ZOO određeno je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. U ovom predmetu je predmetna tužba podnesena sudu dana 19. lipnja 2013., ali tada još nije bilo okončano liječenje prednika tužiteljice, odnosno tada se još nije stabiliziralo njegovo zdravstveno stanje, jer iz cjelokupne medicinske dokumentacije prednika tužiteljice (koja prileži u spisu na listu 277-368 spisa) proizlazi da se je isti i nakon podnošenja tužbe nastavio liječiti uz znatne promjene i pogoršanja njegovog zdravstvenog stanja, te je zadnji nalaz o liječenju od 8. veljače 2018., to bi zakonske zatezne kamate na iznos neimovinske i imovinske štete počele teći tek toga dana tj. 8. veljače 2018. do isplate, dok je valjalo odbiti zahtjev za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos od 290.250,00 kn za razdoblje od 20. lipnja 2013. do 7. veljače 2018. Valja reći da stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga na ovu okolnost pa je sud ovu činjenicu utvrdio temeljem predloženih i izvedenih dokaza u postupku, a valja dodati da sve dok traje liječenje oštećenog i dok

dolazi do promjene i pogoršanja njegovog zdravstvenog stanja uzrokovanog predmetnim štetnim događajem, to se ne može utvrditi konačni opseg nastale štete.

Odluka o visini stope zateznih kamata temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 5. i čl. 155. st. 1 ZPP te su troškovi odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04, 148/09, 142/12), a prema vrijednosti konačno postavljenog tužbenog zahtjeva. Kako tužitelj nije uspio u sporu samo u razmjerno neznatnom dijelu, to je tuženik dužan tužitelju naknaditi parnične troškove. Tako je tužiteljici priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 500 bodova, podnesak od 29.11.2013., 13.1.2016., 17.6.2020., 13.8.2020. po Tbr. 8/1 - po 500 bodova za svaki, podnesak od 3.5.2018., 12.6.2018., 8.11.2019., 22.11.2019., 17.12.2019., 5.3.2020. po Tbr. 8/3 - po 50 bodova za svaki, ročište 9.12.2013., 12.5.2014., 1.7.2015., 10.5.2016., 3.10.2016., 11.11.2016., 18.1.2017. i 23.9.2020. po Tbr. 9/1 - po 500 bodova za svako, ročište 6.7.2016. po Tbr. 9/2 - 250 bodova, ročište 4.6.2014. i 13.1.2017. po Tbr. 9/3 - po 50 bodova za svako, te za sastav žalbe od 9.6.2014. po Tbr. 10/1 - 625 bodova, što uz vrijednost boda od 10,00 kuna iznosi ukupno 77.750,00 kuna, a uvećano za trošak PDV-a iznosi 97.187,50 kn. Tome valja dodati trošak medicinskog vještačenja koje je bilo neophodno za vođenje postupka od 3.600,00 kn i trošak vještačenja po vještaku zaštite na radu od 1.500,00 kn, pa ukupni trošak tužiteljice iznosi 102.287,50 kn.

Valja reći da tužiteljici nije priznat trošak podneska od 21.7.2015., 17.5.2016. jer isti nisu bili nužni za vođenja parnice sukladno čl. 155 ZPP-a, kao i trošak žalbe od 8.2.2017. jer sa istom tužiteljica nije uspjela, kao ni trošak ročišta za objavu presude 5.11.2020., jer isti nije dospio u vrijeme zaključenja glavne rasprave kada je isti zatražen, a nije izvjesno da li će punomoćnik na isto pristupiti ili ne.

Kamate na parnični trošak dosuđene su temeljem čl. 30 st. 2 Ovršnog zakona i čl. 29 st. 2 ZOO-a.

U Zagrebu 5. studenoga 2020.

S u d a c :
Monika Ferić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u **pet** primjeraka u roku 8 dana.

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tuženika
3. Spis

Za točnost otpavka ovlašteni službenik:
Tamara Filipec

